

Wieści z lasu

ŻYCIE
Gostynia **gostynska.pl**

DODATEK SPECJALNY NADLEŚNICTWA PIASKI

NR 26 (1033) 25 CZERWCA 2019 R.

NADLEŚNICTWO PIASKI - ul. Drżeczewska 1 63-820 Piaski, tel. 65 573 90 80

www.piaski.poznan.lasy.gov.pl piaski@poznan.lasy.gov.pl

Wychodzimy z lasu. Leśna edukacja dla wszystkich.

Okres wiosenny czas intensywnej pracy nie tylko w lesie. W ostatnim czasie sporo się działo. Uczestniczyliśmy w wielu akcjach, wydarzeniach, czy festynach. Sami również zorganizowaliśmy dla Was kilka edukacyjnych niespodzianek, podczas których mogliśmy poznać się bliżej.

Kwiecień był czasem wspólnego sadzenia lasu. Sadziliśmy las z pracownikami gostyńskiej huty, z dziećmi z miejscowych szkół i lokalnymi mieszkańcami. Dwie duże akcje odnowieniowe odbyły się na terenie Leśnictwa Krasnolipka (nieдалeko Rawicza) i Leśnictwa Kosowo (w pobliżu Gostynia). Wówczas sadziliśmy młode drzewka wspólnie ze strażakami, policjantami, cyklistami, przedstawicielami lokalnych władz oraz mieszkańcami pobliskich miejscowości.

Dla lasu, dla ludzi - wspólne sadzenie lasu

Maj rozpoczął się dla nas równie pracowicie. Już w pierwszym dniu miesiąca mogliście spotkać nas podczas Eko-festynu na Świętej Górze. W tym roku odbył się on pod hasłem „Błogostawiona ziemia”. Stoisko naszego nadleśnictwa to już wieloletnia tradycja. Każdego roku cieszy się ono dużym zainteresowaniem, co stanowi dla nas ogromny powód do radości. W tym roku w naszym namiocie mogliście spróbować swoich sił w rozpoznawaniu liści i szyszek drzew leśnych, poznać tropy zwierząt i zdobyliście wiele leśnych informacji. Na najmłodszych czekały leśne gry i zabawy, każdy mógł też spróbować swoich sił w turnieju łuczniczym.

Eko-Festyn na Świętej Górze

urządzenia zbierające pomiary, służące do określenia zagrożenia przeciwpożarowego, które również znajdują się przy siedzibie nadleśnictwa, w ogródku dendrologicznym.

Spotkanie z profilaktyką

Na tym jednak nie zakończyły się nasze wspólne działania. Jeszcze w tym samym miesiącu, pod koniec kwietnia, Nadleśnictwo Piaski brało udział w ogólnopolskiej akcji #sadziMY, zainicjowanej przez Prezydenta RP Andrzeja Dudę. Wówczas każdy, kto chciał mieć swoje drzewo, mógł zgłosić się do nadleśnictwa, gdzie otrzymał sadzonkę. Zabierał ją ze sobą, by posadzić na swojej działce lub w ogrodzie. Akcja cieszyła się bardzo dużą popularnością, rozdaliśmy w tym dniu ponad 200 sadzonek drzew!

Ogólnopolska akcja #sadziMY

Niespełna tydzień później, 7. maja spotkaliśmy się z Wami na gostyńskim rynku, by wspólnie ze strażakami, policjantami i ratownikami medycznymi opowiedzieć o zasadach bezpieczeństwa i profilaktyce. My oczywiście opowiadaliśmy o tym jak zachować się w lesie, jak rozpoznawać zwierzęta i jak reagować, gdy spotkamy je podczas swojej leśnej wędrówki. Dowiedzieliście się o tym jak przygotować się do spaceru w lesie oraz o tym, jak uchronić się przed kleszczami.

Miesiące letnie to również intensywny czas edukacji leśnej. Co prawda zajęcia w Izbie Leśnej odbywają się przez cały rok, jednak w okresie wiosenno-letnim, przedszkolaki, dzieci i młodzież szkolna gości u nas znacznie częściej. Na zajęciach pokazujemy naszym gościom jak wygląda las, opowiadamy o tym co i kogo można w nim spotkać i czym zajmujemy się na co dzień. Popularnym w tym okresie tematem zajęć jest także ochrona przeciwpożarowa. Podczas takich spotkań uczestniczące w nich grupy zwiedzają znajdujący się przy siedzibie nadleśnictwa Punkt Alarmowo-Dyspozycyjny, gdzie znajduje się „centrum dowodzenia przeciwpożarowego” naszych lasów oraz poznają

W czerwcu odbył się również cykl leśnych spotkań edukacyjnych zorganizowany w ramach naszej współpracy z Biblioteką Publiczną Miasta i Gminy Gostyń. Dzieci uczestniczące w projekcie pt.: „Czyste czytanie” odwiedzały naszą izbę leśną i znajdujące się w jej sąsiedztwie arboretum leśne. Spotkania służyły temu, by bliżej poznać las, zrozumieć na czym polega nasza praca. Szukaliśmy odpowiedzi m.in. na pytania skąd biorą się książki i czy nasze lasy są bezpieczne. Ponadto uczestnicy zajęć poznali również jedne z najbardziej tajemniczych leśnych ptaków – sowy. Uczniowie zdobyli też wiedzę na temat ochrony przeciwpożarowej lasów oraz poznali wiele gatunków drzew i innych roślin znajdujących się w leśnym arboretum.

Dziękujemy wszystkim, którzy byli z nami podczas minionych akcji. Zarówno tych wymienionych wyżej, jak i nie. Cieszymy się, że tak chętnie chcecie poznawać las i naszą pracę. Oczywiście nie zwalniamy tempa. Już dziś zapraszamy na kolejne wydarzenia. Najbliższe pt.: „Co w lesie piszczy?” odbędzie się już 22. lipca. W tym dniu, w ramach zajęć wakacyjnych z Gminnym Ośrodkiem Kultury w Piaskach, spotykamy się u nas. Szykujemy dla Was niezapomniane dni, pełen leśnych wrażeń! Szczegóły znajdziecie wkrótce na naszej stronie internetowej www.piaski.poznan.lasy.gov.pl. Zapraszamy.

POLSKIE PARKI NARODOWE. POLESKI PARK NARODOWY

Wrzosowiska, torfowiska, łąki, storczyki, mięsożerna aldrawanda pęcherzykowata, buławnik czerwony, żółw błotny uważany za najbardziej zagrożonego gada, żmija zygzakowata, a od niedawna gniewosz plamisty. Wasze myśli błądzą pewnie gdzieś po angielskich wrzosowiskach lub może w całkowicie innym rejonie świata. Tymczasem te cuda natury dostępne są na wyciągnięcie ręki, no może nie aż tak blisko... Poleski Park Narodowy, położony jest w zachodniej części Polesia. Niedostępny i słabo zaludniony, a jego flora i fauna zapierają dech. Przeczytajcie nasz artykuł, zajrzyjcie na doskonale prowadzoną stronę www.poleskipn.pl, spakujcie plecaki i wyruszajcie na niesamowitą wakacyjną wyprawę.

Poleski Park Narodowy utworzono 1 maja 1990. Obejmuje liczne bagna, torfowiska i jeziora krasowe oraz naturalne kompleksy leśne z bogactwem flory i fauny, znajdujące się na Równinie Łęczyńsko-Włodawskiej. Jego powierzchnia wynosi 9760,2864 ha. Region fizyczno-geograficzny Poleskiego Parku Narodowego - prowincja: Niż Wschodniobałtycko-Białoruski podprowincja: Polesie, makroregion: Polesie Zachodnie, mezoregion: Równina Łęczyńsko-Włodawska, na styku z Garbem Włodawskim i Pagórami Chełmskimi (makroregion: Polesie Wołyńskie). Klimat Poleskiego Parku Narodowego posiada szczególnie dużo cech kontynentalnych, jak na przykład długie lato - 105 dni i zima - 110 dni, krótka wiosna i jesień - nierzadko poniżej 50 dni. Park jest słabo zaludniony: obecnie na jego terenie znajdują się w całości trzy niewielkie miejscowości oraz fragmenty dziewięciu innych. Jednakże występują tu liczne pozostałości po nieistniejącej już zabudowie w postaci starych sadów, drzew czy krzyży przydrożnych.

RAJ DLA MIŁOŚNIKÓW PTAKÓW

Poleski Park Narodowy to jeden z najbogatszych w ptactwo obszarów w kraju. Stwierdzono w nim występowanie około dwustu gatunków. Wiele z nich to ptaki tak rzadkie jak czapla biała czy czapla nadobna. Licznie występuje także bąk, osiągnął największe zagęszczenie

Królestwo storczyków i żółwia błotnego

ŻĄBY, WĘŻY I ŻÓŁWIE

Na terenie Parku stwierdzono dotychczas występowanie 13 gatunków płazów. Szczególnie obficie występują tu żaby, zarówno brązowe jak i zielone. Ze szczególnie rzadkich i ciekawych spotykamy tu ropuchę paskówkę i liczną w Parku grzebiuszkę ziemną, zwaną huczkiem. Kijanki huczka osiągają nawet 17 cm długości, co jest rekordem wśród płazów. Gady w Parku reprezentuje 7 gatunków. Na specjalną uwagę zasługuje żółw błotny, gatunek relikwowy w kraju i uznawany za najbardziej zagrożonego gada. Jego liczebność w Parku ocenia się na ok. 350-450 dorosłych osobników. Wśród węży występuje żmija zygzakowata, zaskroniec zwyczajny a od niedawna spotykany też gniewosz plamisty.

w kraju. Błotniaki łąkowe wykorzystują dużą ilość łąk. Inne rzadkie ptaki gniazdujące to na przykład kercak, dubelt czy podgorzałka. Gnieździ się tu także bielik. Symbolem parku został żuraw. Liczne są tu także sowy wraz z największą z nich - puchaczem. Ptakiem zagrożonym wyginięciem, a występującym w parku, jest wodniczka, która tworzy tu trzecią co do wielkości populację w kraju.

NAJCENNIJSZE TORFOWISKA

Szata roślinna Poleskiego Parku Narodowego jest jedną z jego głównych atrakcji. Najbardziej charakterystycznym i najcenniejszym elementem są rozległe torfowiska, wyróżniające ten obszar spośród wszystkich innych parków narodowych w Polsce. W granicach Poleskiego Parku Narodowego wyróżniają się trzy kompleksy torfowiskowe: Kompleks tor-

fowisk Bagno Bubnów (wraz z Bagnem Staw). Usytuowane na kredowym podłożu, w niecce, rozległe torfowiska węglanowe - Bagno Staw i Bagno Bubnów z małymi enklawami niskotorfowiskowych łąk trzęślicowych i zbiorowisk roślinności torfowiskowej przejściowych. Torfowisko Durne Bagno wraz z kompleksem jezior Moszne i Długie oraz obszar między nimi. Torfowisko Orłowskie wraz z jeziorem Karaśne i jego otoczeniem. Znaczne powierzchnie parku zajmują łąki i pastwiska skupione w trzech większych kompleksach.

MIĘSOŻERNA ALDRAWANADA

Przez teren Parku przebiega granica zasięgu dla ok. 150 gatunków roślin. Występuje tu 81 gatunków chronionych roślin naczyniowych, 36 znajduje się na polskiej czerwonej liście gatunków zagrożonych

wyginięciem. Z gatunków zaliczanych do wymierających w Parku występuje mięsożerna aldrawanda pęcherzykowata, buławnik czerwony, starodub łąkowy i tłustosz zwyczajny dwubarwny. Pozostałe 32 gatunki zaliczane są do kategorii narażonej na wymarcie lub rzadkiej. Na szczególną uwagę zasługuje tu dzwoniecznik wonny, mający w Parku jedyne stanowisko na Lubelszczyźnie, oraz kilka gatunków turzyc. Najciekawszą grupę roślin, jaką są storczyki, w Parku reprezentuje 14 gatunków i 1 podgatunek. Do najrzadszych należą obuwik pospolity i buławnik mieczolistny. Niezwykle interesujący jest również fakt występowania na torfowiskach Parku aż 8 gatunków roślin mięsożernych. Należą do nich między innymi aldrawanada pęcherzykowata, rosiczka długolistna, tłustosz pospolity dwubarwny, pływacz zwyczajny.

ŚCIEŻKI PPP

Ścieżka przyrodnicza „Czahary” rozpoczyna się w miejscowości Zastawie (przy wieży widokowej PPN). Długość trasy: ok. 6,5 km

Co można zobaczyć?

- ▶ Bagno Bubnów - największe torfowisko PPN,
- ▶ rozlewisko w Zastawiu - miejsce koncentracji żurawi przed odlotami,
- ▶ łąki trzęślicowe,
- ▶ kwitnące storczyki i gnidosza królewskiego,
- ▶ stanowisko wodniczki

Ścieżka przyrodnicza „Dąb Dominik” rozpoczyna się w miejscowości Łomnica. Długość trasy: ok. 2,5 km - wariant krótszy, ok. 3,5 km - wariant dłuższy

Co można zobaczyć?

- ▶ zarastające Jezioro Moszne: torfowisko przejściowe - pło (spleję),
- ▶ owadożerne rosiczki,
- ▶ bór bagienny, ols kępkowo-dolinkowy, lasy grądowe,
- ▶ torfianki

Ścieżka przyrodnicza „Splawy” rozpoczyna się w miejscowości Stare Załucze (przy Muzeum PPN). Długość trasy: ok. 7,5 km

Co można zobaczyć?

- ▶ Jezioro Łukie - największe jezioro PPN,
- ▶ skrzypy bagienne,
- ▶ brzeziny bagienne, ols kępkowo-dolinkowy, łąki turzycowe,
- ▶ torfowisko przejściowe „Splawy”,
- ▶ prawie 4,5 km drewnianych kładek

Ścieżka historyczna „Obóz Powstańczy” rozpoczyna się w miejscowości Lipniak. Długość trasy: ok. 4 km

Co można zobaczyć?

- ▶ historyczne miejsce obozu powstańców styczniowych,
- ▶ łąki Pociągi,
- ▶ żeremie bobrowe,
- ▶ „Dąb Powstańców”,
- ▶ brzozy czarne, lasy mieszane, olsy kępkowo-dolinkowe

Ścieżka przyrodnicza „Perehod” rozpoczyna się w miejscowości Pieszowola. Długość trasy: ok. 5 km

Co można zobaczyć?

- ▶ Stawy Pieszowolskie,
- ▶ wrzosowiska,
- ▶ lasy grądowe, bory sosnowe,
- ▶ dwie wieże widokowe,
- ▶ stanowisko żółwia błotnego

Ośrodek Dydaktyczno - Muzealny Poleskiego Parku Narodowego w Starym Załuczu

jest ważnym obiektem edukacyjnym Parku. Składa się z muzeum, wiaty muzealnej, ścieżki „Żółwik” z oczkiem wodnym, Ośrodka Rehabilitacji Zwierząt z wolierą dla ptaków oraz zadaszania turystycznego i miejsca na ognisko. W części muzealnej zgromadzone są zbiory na które składają się eksponaty: archeologiczne, etnograficzne, historyczne (militaria, numizmaty, dokumenty) i przyrodnicze, a także prezentujące dziedzictwo kulturowe Polesia Zachodniego..

Ośrodek Ochrony Żółwia Błotnego

Żółw błotny jest gadem wpisanym do Polskiej i Europejskiej Czerwonej Księgi Zwierząt jako gatunek narażony na wyginięcie, prowadzenie aktywnej ochrony tego gatunku jest więc koniecznością. Działania takie od wielu lat realizowane są w Poleskim Parku Narodowym. Polegają one między innymi na obserwacji żółwi na łęgowskich, lokalizacji i zabezpieczeniu składanych przez samice złóż jaj przed drapieżnikami. W Ośrodku Ochrony Żółwia Błotnego stworzono właściwe warunki doinkubowania żółwi (jest on wyposażony w ciepłarki-inkubatory niezbędne w procesie inkubacji). W inkubatorach, jaja żółwi pobrane z gniazd zagrożonych przechodzą końcowy okres inkubacji. Młode żółwie, które wyklują się w inkubatorach są hodowane w OOŻB przez okres zimy. Osobniki pochodzące z tego samego złoża umieszczane są w osobnych terrariach napełnionych wodą. Wszystkie żółwie są indywidualnie oznakowane. Żółwie w ośrodku karmione są głównie larwami ochotki, wodzenia i świerszcza domowego.

Kontakt

Poleski Park Narodowy
ul. Lubelska 3a 22-234
Urszulin tel. 82 5713071,
82 5713072; fax. 82 5713003
e-mail: poleskipn@poleskipn.pl

Opracowała: Izabela Skorzybót
(źródło: Poleski Park Narodowy)
Zdjęcia: Poleski Park Narodowy

Szkółka leśna Miranowo

Nowe pokolenie lasu już rośnie

Za nami intensywny czas. Zakończyliśmy wiosenne odnowienia lasu. Do lasów naszego Nadleśnictwa trafiło ponad milion sadzonek, które stały się kolejnym pokoleniem drzew.

Zanim jednak sadzonki trafiły do lasu, swoje pierwsze lata życia spędziły w szkółce leśnej w Miranowie. Tam pod czujnym okiem leśniczego szkółkarza, produkowane są młode drzewka, które każdej wiosny trafiają do naszych lasów.

Sadzonki powstają z nasion zbieranych z najlepszych drzew. W szkółce leśnej są wysiewane, pielęgnowane i podlewane. W zależności od gatunku ich pobyt w szkółce może trwać rok, dwa, trzy, a nawet cztery lata.

Po tym czasie młode drzewka są wyjmowane i wyruszają w podróż do naszych lasów. Tam trafiają w miejsca, w których wcześniej wycięte były stare drzewa.

Szkółka leśna w Miranowie zajmuje powierzchnię 13,34 ha i produkuje rocznie około 1 500 000 sadzonek z odkrytym systemem korzeniowym. Powierzchnię produkcyjną połową stanowi sześć kwater w kształcie regularnych prostokątów. Kwatery oddzielone są pasami drzew, które tworzą na szkółce swoisty mikroklimat, dają boczne ocienienie, a także stanowią barierę przeciwwietrzną.

Gatunkiem dominującym na szkółce jest sosna. Sadzonki wyhodowane na szkółce leśnej przeznaczane są przede wszystkim na

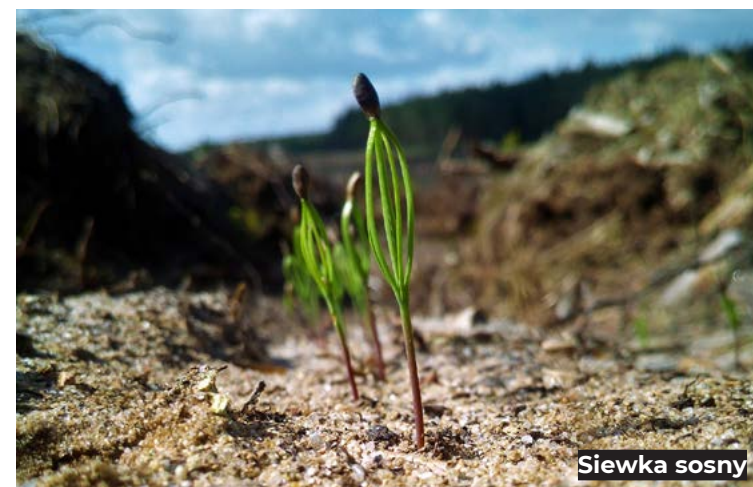
potrzeby własne Nadleśnictwa. Nadwyżki sadzonek sprzedawane są innym jednostkom Lasów Państwowych oraz odbiorcom prywatnym, na przykład rolnikom uczestniczącym w Programie Rozwoju Obszarów Wiejskich czyli PROW.

Wiosna to najważniejszy czas w kalendarzu leśnika. Zależy od niego przyszłość kolejnego pokolenia lasu, dlatego bardzo ważna jest dokładność i doświadczenie w pracy zarówno osób sadzących jak i sprawujących nadzór nad ich wykonaniem.

W bieżącym roku wiosenna kampania odnowieniowa objęła 150 ha. Do posadzenia tej powierzchni wykorzystane zostało ponad 1 100 000 sadzonek, w tym 600 000 sadzonek iglastych (sosna, świerk, modrzew) oraz 500 000 sadzonek liściastych (dąb szypułkowy, dąb bezszypułkowy, lipa, grab, brzoza i wiąz).

Sadzenie zostało wykonane przez pracowników Zakładów Usług Leśnych w ramach umów na wykonywanie prac leśnych na terenie Nadleśnictwa Piaski. W 2019 roku do odnowień 7 ha został wykorzystany również sprzęt mechaniczny w postaci sadzarki leśnej.

Tekst: Przemysław Bayer,
Monika Prętkowska
Zdjęcia: archiwum Nadleśnictwa

Siewka sosny

fol. J. Szymariński

LEŚNY SAVOIR-VIVRE

Parkuj w wyznaczonych miejscach, nie wjeżdżaj do lasu samochodem, quadem ani motocyklem.

Uszanuj mieszkańców lasu – zachowaj ciszę.

Nie kop ani nie niszcz niejadalnych grzybów.

Dbaj o czystość – zabierz śmieci ze sobą.

Możesz zabrać ze sobą psa, ale prowadź go na smyczy.

Biwakuj i rozpalaj ogniska tylko w miejscach do tego przeznaczonych.

Kolekcjonuj wspomnienia, rośliny zostaw w lesie.

#BĄDŹ DOBRY DLA LASU

Chronimy lasy przed pożarem

Przed nami najgorętsza pora roku. Od kilku dni mamy kalendarzowe lato. Utrzymująca się przez dłuższy czas wysoka temperatura powietrza i długotrwały brak opadów, mogą stać się dla lasu bardzo niebezpieczne. Dlatego apelujemy aby w tym upalnym okresie zachować szczególną ostrożność podczas leśnych wędrowek.

Utrzymujące się przez dłuższy czas wysokie temperatury prowadzą do wysychania ściółki oraz roślinności znajdującej się w runie leśnym. To sprawia, że właśnie w okresie letnim las staje się doskonale łatwopalnym materiałem. Pamiętajmy jednak, że do powstania pożaru niezbędne jest źródło ognia. Niestety źródłem tym najczęściej jest człowiek.

Aż 9 na 10 pożarów pojawiających się w naszych lasach spowodowane jest przez człowieka. Zazwyczaj są to działania nieumyślne, ale zdarzają się także celowe podpalenia.

Jedną z najczęstszych przyczyn nieumyślnego podpalenia jest posługiwanie się otwartym ogniem w lesie. Co to znaczy? Otwarty ogień to np. zapalone zapałki, zapalniczki, tłące się papierosy, których niedopałki wyrzucane są na wysuszoną ściółkę leśną, czy rozpalane w pobliżu lasu ogniska.

Palenie ognisk w lesie oraz w odległości do 100 m od granicy lasu jest zabronione. Rozpalenie ogniska na terenach leśnych możliwe jest tylko w miejscach specjalnie do tego przeznaczonych i odpowiednio przygotowanych.

Jak określamy zagrożenie pożarowe?

Mierząc wilgotność ściółki leśnej, wilgotność powietrza i określając współczynnik opadowy.

Pomiary dokonywane są w okresie wzmożonego zagrożenia pożarowego, czyli po ustąpieniu pokrywy śnieżnej, **od początku marca do końca września.** Mierząc wilgotność ściółki, pobieramy ją z drzewostanu sosnowego znajdującego się w III klasie wieku, tzn. że do pomiaru zbieramy ściółkę znajdującą się pod 40 - 60-letnimi drzewami. Robimy to dwa razy dziennie - o godzinie 9.00 i 13.00. Zebraną ściółkę umieszczamy w specjalnym urządzeniu mierzącym jej wilgotność.

Jeśli wilgotność ściółki jest duża, zagrożenie pożarowe jest małe. Jeśli spada - wzrasta zagrożenie pożarami. Do pomiaru wilgotności powietrza i określenia współczynnika opadowego służą urządzenia znajdujące się w ogródku dendrologicznym

znajdującym się przy siedzibie naszego nadleśnictwa.

Urządzenie do pomiaru wilgotności powietrza mierzy wilgotność na wysokości 0,5m i 2m.

Do określenia stopnia zagrożenia pożarowego wykorzystywany jest pomiar zebrany na wysokości 0,5m.

Deszczomierz zaś służy do określenia wielkości opadu atmosferycznego.

Pomiary wykonywane są automatycznie i wysłane do odpowiedniego programu, który po przeliczeniu wszystkich danych określa stopień zagrożenia pożarowego.

Wyróżniamy cztery stopnie zagrożenia:

stopień 0. - czyli brak zagrożenia
stopień 1. - zagrożenie małe,
stopień 2. - zagrożenie średnie,
stopień 3. - czyli zagrożenie duże

Kiedy zagrożenie wystąpienia pożaru jest bardzo duże (**3. stopień zagrożenia**), nadleśniczy może wprowadzić okresowy zakaz wstępu do lasu. Następuje to wówczas gdy wilgotność ściółki mierzona o godzinie 9.00, przez 5 dni z rzędu, będzie niższa niż 10%.

Przy siedzibie Nadleśnictwa Piaski znajduje się Punkt Alarmowo - Dyspozycyjny, gdzie od marca do końca września pełniące są dyżury. Numer telefonu do PAD-u to **65 573 90 85**. Widząc pożar w lesie możecie zadzwonić pod podany numer, a pełniący dyżur pracownik zlokalizuje miejsce pożaru, powiadomi odpowiednie służby i udzieli informacji jak się zachować.

Pamiętajmy, że ogień rozprzestrzenia się szybko, zaś jego gaszenie trwa znacznie wolniej. Dlatego pamiętajmy o zdrowym rozsądku. Chwila nieuwagi może wiele kosztować. Las jest żywym organizmem, to miejsce życia wielu roślin i zwierząt. Pamiętajmy o tym za każdym razem gdy go odwiedzamy. Nie pozwólmy by chwila naszej nieuwagi doprowadziła do tragedii. Dbajmy o nasze wspólne dobro. Chronimy las przed pożarem.

Tekst i zdjęcia:
Monika Prętkowska

Pomiar wilgotności powietrza

Pomiar ścióły

Deszczomierz

Po więcej informacji zapraszamy na naszą stronę internetową:
www.piaski.poznan.lasy.gov.pl

Wawrzynek wilczytka - Daphnomezereum L. Jest to krzew o wysokości do 2 m o grubych, wyprostowanych gałązkach. Liście długości 3-8 cm, opadające, całobrzegie, nagie i wiotkie, rozmieszczone na szczytach gałązek. Można go spotkać prawie w całej Europie, na Kaukazie i w Azji Mniejszej. Gatunek prawnie chroniony ze względu na piękno i coraz radsze występowanie.

Zmija zygzakowata - (łac. Vipera berus) gatunek węża z rodziny zmiłowatych (Viperidae). Jedyny w Polsce wąż jadowity. Ten gad jest objęty częściową ochroną gatunkową. Zalecamy ostrożność w trakcie leśnych wędrowek.

Tekst i zdjęcia: Adrian Grzyb